

ще са изложни по дѣла. Второу богатство то на днешні-
 атъ азъкъ безъ това правописаніе оустѣва вѣчно пре-
 крѣто, понеже много рѣчи сличими съ церковно то
 правописаніе ѿ различно то произношеніе видѣтса из-
 лишени и не Славѣнски, но сличими съ стары те рѣко-
 писы нахѣждатса Славѣнски стары и първообразни, какъ-
 то са сѣчѣло и на ѿма то народно Българинъ.

Чуждинци те, не имѣше особенно то произношеніе на
 Българы те, писалиго, едни Българинъ, други Болга-
 ринъ, други Вългаринъ или Болгаринъ, и така понеже
 произношеніе то имъ выло сгласно съ ѿма то на нѣ-
 кой си плѣма Татарско, коѣто живѣло ѿколо Волга,
 и коѣто нѣкои си казватъ, чи знало да пиши и въ
 най дѣвы те онѣа години: и най чудното, чи и пѣнезы
 сѣкло, и ѿма то мѣ написано по Татарски: и понеже
 ѿкончаніе то аръ прилича на Татаръ, волгъ са произвѣ-
 ло ѿ волгъ, то ѣсть Б-то станало В: а народъ атъ
 Български Татарски.

Несомнително ѣ, какъ, ѿсвѣнь Историческы те до-
 казѣтельства, ѿсвѣнь домашны те свичан и нравы за
 поколѣніе то на единъ народъ сѣжи за знаменитъ
 характеръ и ѿма то народно. Уставамъ сегѣ Исто-
 рическы те добѣды, уставамъ погрѣшенны те мнѣніѣ,
 които иматъ за наше то поколѣніе Историчи те, ѿ-
 предѣлавамса самъ тѣка да изслѣдвамъ ѿма то
 Българинъ, да ли ѣ Славѣнско или не: зашо цѣль та на
 сочиненіе то не ми допуша да са простѣрамъ на ширѣ-
 ко, чѣкми що са ѿнеса до правописаніе то. Непревра-